

ДОМАШНЯ ЛІТУРГІЯ СЛОВА

на III Великодню неділю 2020 р

«Літургійне сповіщення слова Божого, особливо під час євхаристичного зібрання - це не стільки час роздумів і катехетичного повчання, скільки час діалогу між Богом і Його народом, діалогу, в якому проголошуються прекрасні істини про спасіння та постійно наново підтверджуються вимоги Завіту. Зі свого боку, Народ Божий зібраний, щоб відповісти на цей діалог любові, віддаючи подяку й хвалу, а також показуючи свою вірність справі безперервного «навєрнення» (Йоан Павло II, «Dies Domini», 41).

Вступні примітки:

Домашню Літургію можна організувати перед або після спільної участі в Святій Літургії в храмі чи спільного перегляду трансляції. Найкраще зробити це в неділю в першій половині дня. Ця година може бути хорошою підготовкою до участі в трансляції Святої Меси.

Батьки нехай заохочують дітей взяти участь у цій Літургії – важливий тут приклад батьків, котрий притягуватиме дітей, та створення доброї атмосфери любові й молитви. Літургію, як правило, веде голова родини.

Підготовка:

- **домашній вівтар** – стіл, накритий білим обрусом, хрест, свічка (наш домашній пасхал), інші декорації, котрі ми вже зробили на пасхальні свята;

- **Святе Письмо** із зазначеними текстами читань і псалму III великодньої неділі (це має бути книга, урочисто поміщена на домашній вівтар). Варто, крім цього, кожному мати перед собою текст, бо це допоможе під час ділення Словом Божим (I читання: Діян 2, 14а.22-33; Пс 16,1-2а і 5.7-11 ; II читання: 1 Пт 1, 17-21; Євангеліє: Лк 24, 13-35).

ХІД ЛІТУРГІЇ:

- **Знак Хреста:** «В Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа».
- **Запалення родинного пасхалу** (свічки) зі словами «Світло Христове» (Відповідь – «Богу подяка»).
- **Пасхальна пісня**
- **Вступний коментар** (читає батько або хтось із учасників):
Сьогодні разом із двома учнями ми йдемо до Емаусу. Учні були пригнічені й розчаровані, бо не виконалися їхні очікування та мрії про Месію, котрий мав визволити народ, повинен був навести порядок, принести лад і розквіт, а замість цього його розіп'яли як злочинця. Вони були настільки засмучені, що не впізнали Ісуса, коли Він приєднався до них. Учні впізнали Його лише тоді, коли в Емаусі разом сіли за стіл; тоді їхній смуток перемінився в радість. І ми зараз як родина, як учні Ісуса сідаємо в нашому домі до столу Слова Божого, просимо Духа Святого, щоб наші очі відкрилися й ми побачили, що Воскреслий Господь із нами.
- **Молитва.** У спонтанній молитві просимо Святого Духа відкрити наші серця на Слово Боже та допомогти нам це слово впровадити в життя. Можна використати й готову формулу, напр.,
«Духу Святий, Боже, Ти у день народження Церкви благоволив у видимому вигляді зійти на апостолів, щоби просвітити їхній розум, запалити серце, укріпити їх у вірі та освятити

їхнє життя. Благаємо Тебе: будь завжди з нами і наповнюй нас своїми дарами. Освячай нас у сумнівах, утішай у скорботі, рятуй у небезпеках, підводь після падінь, прав нами у своїй премудрості та об'єднуй у взаємній християнській любові, щоб всі ми жили у згоді і святій єдності як одна сім'я Божя. Просимо Тебе: приведи нас до блаженної вічності, щоб у ній, разом із сонмами Ангелів і Святих, ми Тобі дякували і Тебе славили на віки вічні. Амінь».

- **Спільне читання слова Божого:** Читаємо так, як на Святій Месі, тобто всі читання та – якщо це можливо – спів чи декламація псалму й акламації (вибраний вірш) перед Євангелієм. Євангеліє найкраще прочитати батькові з Біблії, урочисто поміщеної на домашній вівтар; читання й псалми ділимо між учасниками. Важливо, щоб усі уважно слухали читання. На свої тексти дивимось пізніше – на розмові та діленні Словом Божим. Тексти подаємо далі, їх можна також знайти тут: <https://credo.pro/2011/05/115319>.
 - **Розмова на тему прочитаного** для кращого розуміння текстів (Бог говорить до Свого народу).
 - Батько ставить питання, відповіді шукаємо в Слові Божому (у дужках - підказки для ведучого, але спочатку намагаємося знайти відповідь самостійно).
 - Як про те, що сталося з Ісусом, говорять учні, які йдуть до Емаусу (Лк 24,19-24), а як – св. Петро (Діян 2,22-24)? А як все це пояснює Ісус? (Лк 24,25-27)?
 - На чому полягає істотна різниця між розповіддю учнів, що йдуть до Емаусу, і розповіддю Петра? (вони фактично говорять про одне й те ж, але Петро вірить у Воскресіння й показує, як Ісус виконав сказане Давидом у Старому Завіті).
 - У який момент і чому саме тоді учні розпізнали Ісуса? (при ламанні хліба – Остання Вечеря, Євхаристія).
 - Що ми отримали завдяки воскресінню Христа? (1 Пт 1,18-19.21) (Відкуплення від успадкованої від предків злої поведінки; віру й надію, звернену до Бога).
 - **Ділення Словом Божим** (Бог говорить до мене).
 - Батько заохочує, щоб після хвили тиші кожен бажаний поділився тим, як Господь Бог промовив до мене особисто в цьому слові, що для мене тут найважливіше, нове, що мене торкнулося. Говорю в першій особі (напр., я почув, я зрозумів..., Господь Бог мені сказав...), не повчаю та не оцінюю інших. Можна також лише прочитати речення, яке найбільше привернуло мою увагу.
- У діленні можуть (але не мусять) допомогти такі питання:
- Може, ти зараз переживаєш або пережив якийсь сум, розчарування, котре настільки зосереджує на собі, що не дозволяє побачити, зустріти Ісуса. Чи чуєш у цьому слові, як Ісус відповідає на цей смуток?
 - Чи ти відчуваєш радісну присутність, любов Ісуса, коли ви вдома збираєтесь разом на спільній молитві, за одним столом, на загальній забаві чи спільній праці?
 - Чим є для тебе ламання хліба – Євхаристія, чи з радістю ти приймаєш Ісуса Воскреслого, коли Він приходить до тебе в Своєму Слові та Святому Причасті?
 - Що важливе Господь Бог ще говорить до тебе в цих читаннях?
- **Спонтанна молитва як** наша відповідь на Слово Боже; це може бути спочатку подячна молитва за те, що Воскреслий Господь із нами; перепрошення за нашу духовну сліпоту, брак віри у Воскресіння, а потім прохання.
 - **Молитва «Отче наш».**
 - **Передайте одне одному знак миру** (напр., подати руку, обняти – прояв примирення, взаємного прощення).
 - **Батько читає молитву на завершення:**
Боже, Ти своєму народові повернув молодість духу, збережи його радість і вчини, щоб він, радіючи з поверненої йому слави усиновлення, з непохитною надією очікував славного дня

воскресіння. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

(Колекта III Великодньої Неділі).

Всі відповідають: Амінь.

- **Благословення:** батько по черзі накладає руки на голову жінки й дітей та благословляє їх, роблячи знак хреста на чолі, потім одне одного благословляємо знаком хреста, але вже без накладання рук.
- **Пасхальна пісня**

Запрошуємо відвідати сайт <http://nedilya.tilda.ws> (# НеділяВдома), де знайдете наступну інформацію: що таке неділя та як її святкувати в родинному колі; як молитися Літургію Годин; як провести недільний сімейний обід, тощо.

ТЕКСТИ ЛІТУРГІЇ СЛОВА (III Великодня неділя, рік А)

Перше читання

Діян 2, 14а. 22-33

Читання Діянъ Апостолів

У день П'ятидесятниці Петро, ставши з Одинадцятьма, підвищив свій голос і звістив їм: «Мужі ізраїльські, послухайте оці слова: Ісуса Назарянина, мужа, засвідченого вам Богом проявами сили, чудесами й знаменнями, які Бог вчинив через Нього серед вас, як самі знаєте, – Його, виданого згідно з визначеним наперед задумом і передбаченням Бога, ви вбили, прибивши до хреста руками беззаконників; та Бог Його воскресив, звільнивши від мук смерті, бо вона не могла тримати Його під собою. Давид говорить про Нього: “Я завжди бачив Господа переді мною, бо Він – праворуч мене, щоб я не похитнувся. Тому зраділо моє серце і звеселився мій язик, навіть тіло моє спочине у надії, бо Ти не залишиш душі моєї у відхлані й не даси своєму Святому побачити тління. Ти дав мені пізнати дороги життя і сповниш мене радістю перед Твоїм обличчям!” Мужі-брати! Потрібно сміливо сказати вам про патріарха Давида, який помер і був похований, і його гріб у нас аж до сьогодні. Будучи пророком і знаючи, що Бог клятвою урочисто пообіцяв йому посадити на його престолі когось з плоду його стегон, він, передвіщаючи, говорив про воскресіння Христа, що Він не залишиться у відхлані, і тіло Його не побачить тління. Цього Ісуса воскресив Бог, свідками чого є ми всі. Отже, правцею Божою Він був вознесений і, одержавши від Отця обітницю Святого Духа, вилив Його, як це ви бачите і чуєте».

Слово Боже.

Псалом респонсорійний (Пс 16, 1-2а і 5. 7-8. 9-10. 11)

Життя дорогу дай мені пізнати

або: Господи, Ти даси мені пізнати дорогу життя

або: Алілуя.

Збережи мене, Боже, бо я на Тебе покладаю надію. *

Ти сказав Господу: «Ти – мій Господь».

Господь – частка мого спадку, Ти – моя доля; *

Ти – Той, хто оберігає мою спадщину.

Благословлятиму Господа, який дав мені пораду. *

Навіть ночами моє нутро давало мені настанови.

Я завжди маю Господа перед собою, – *
Він праворуч мене, я не похитнуся.
Через це зраділо моє серце і моє ество звеселилось, *
навіть моє тіло спочине у надії, бо Ти не залишиш душі моєї в шеолі *
і не даси своєму святому побачити тління.
Ти даси мені дорогу життя пізнати, *
повнота радості – перед Твоїм обличчям, у Твоїй правиці – *
радість навіки.

Друге читання 1 Пт 1, 17-21

Читання з Першого Послання святого апостола Петра

Любі! Коли Отцем називаєте Того, хто нелицемірно судить кожного за вчинок, у страху проводьте час, в якому живете тут як чужинці, знаючи, що ви були викуплені від марного вашого життя, переданого батьками, не тлінним сріблом або золотом, а дорогоцінною кров'ю Христа, як непорочного й чистого Агнця, який був передбачений ще перед заснуванням світу, але з'явився заради вас у кінці часів. Через Нього ви повірили в Бога, який підняв Його з мертвих і дав Йому славу, щоб ваша віра й надія були на Бога.

Слово Боже.

Спів перед Євангелієм

Пор. Лк 24, 32

Алілуя, алілуя, алілуя

Господи Ісусе, відкрий нам Писання; нехай палають серця наші, коли Ти до нас мовиш.

Алілуя, алілуя, алілуя

Євангеліє

Лк 24, 13-35

† Читання святого Євангелія від Луки

Ось двоє, з учнів Ісуса, того ж самого дня, першого в тижні, йшли до села, віддаленого на шістдесят стадій від Єрусалима, яке називалося Емаус; вони говорили між собою про все, що відбулося. І сталося, коли вони вели бесіду й обговорювали, сам Ісус, наблизившись, пішов разом з ними; очі ж їхні були стримувані, щоби Його не впізнали. Тож Він запитав їх: «Що це за розмови, які ви ведете між собою, йдучи дорогою?» Ті зупинилися, повні смутку. У відповідь один, на ім'я Клеопа, сказав Йому: «Ти хіба єдина захожа людина в Єрусалимі, яка не знає того, що сталося в ньому цими днями?» І запитав їх: «Що саме?» А вони сказали Йому: «Те, що сталося з Ісусом Назарянином, який був мужем пророком, сильним ділом і словом перед Богом і перед усім народом; і як видали Його первосвященики й наші старші на смертний присуд і розіп'яли Його. А ми сподівалися, що Він той, хто мав викупити Ізраїля. І до того всього, оце третій день, відколи те сталося. Та деякі наші жінки здивували нас: побувавши рано в гробниці й не знайшовши Його тіла, вони прийшли й розповіли, що бачили появу ангелів, які сповістили, що Він живий. Тоді пішли деякі з нас до гробу – і знайшли все, як говорили жінки; Його ж самого не побачили». Тоді Ісус сказав їм: «О нерозумні й повільні серцем, аби вірити в усе, що говорили пророки! Хіба не треба було Христові постраждати й увійти у свою славу?». І, почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він пояснив їм в усіх Писаннях те, що стосувалося Його. І вони наблизилися до села, до якого йшли. А Він удавав, що йде далі. Та вони наполягали, кажучи: «Залишайся з нами, бо вечоріє, і день вже схилився». І Він увійшов, щоби залишитися з ними. І сталося, як сів Він за столом з ними, то, взявши хліб, промовив благословення і, розломивши, подавав їм; тут і відкрилися їхні очі, й вони впізнали Його. Та Він став невидимий для них. І сказали вони один одному: «Хіба не палало в нас наше серце, коли Він говорив нам у дорозі та коли відкривав нам Писання?». Тож вставши, тієї ж години вони повернулися до Єрусалима та знайшли зібраних Одинадцятьох і тих, які були з ними; вони говорили, що

справді Господь воскрес і з'явився Симоніві. І вони розповіли про те, що сталося в дорозі, та як вони розпізнали Його в ламанні хліба.

Слово Господнє.